

Montse Castellà

PUNTS DE LLIBRE

Isabel Carrasco

Buscava un canvi, arriscar-me, fer un passet més

Montse Castellà: Cantautora, compositora i activista social, una dona que es defineix com una ànima lliure. «La terra, lo riu, la justícia social, la poesia i les emocions del nostre dia a dia centren l'eix de la meua obra. Sóc com canto i canto com sóc, amb escenari o sense. Escriure i compondre també són una cita i hi has d'acudir amb lo millor dels teus perfums. Crear és estimar». Fa vint anys que Montse Castellà es dedica professionalment a la música i avui ens presenta el seu darrer disc: «Punts de llibre».

Més Ebre: «Punts de llibre» és el teu 4t disc. Perquè aquest títol?

Montse Castellà: Hi ha persones que són punts de llibre i sempre hi vols retornar. Qui diu persones diu moments, llocs. És un disc lluminós, humanista, ple de vitalitat, compromís i unes dosis de poesia i filosofia. Cada cançó conté una frase que podria ben bé ser un punt de llibre o el lema d'una samarreta i parlo de temes com la paciència, l'amistat, l'absència, els trens, les places, la revolució, l'amor, les promeses, la Maternitat d'Elna. És el més sorprenent i diferent que he fet fins ara i me'n sento molt orgullosa.

ME: On posaries el punt de llibre en aquests moments polítics i socials que estem vivint?

MC: En la gent, les persones que dia a dia i pas a pas construeixen este nou país. Les relacions humanes són l'essència dels moviments socials i políticament no seríem on som sense el carrer, la mobilització, les persones que lluitem i creiem en el què fem, amb dignitat i valentia, amb respecte i constància. Este és el punt de llibre clau, la resta, són actors secundaris. Hem de tindre-ho sempre present.

ME: Un disc amb un segell de luxe: Paco Ibáñez. Destacat símbol antifranquista, exiliat a França per ser considerat un dels cantautors més crític del règim, amb una llarga trajectòria artística, i tot un símbol al país veí.

MC: Comptar amb la seua amistat i col·laboració professional és un regal enorme. Al seu costat aprens cada dia. És un home coherent, digne, intel·ligent i divertit. Al disc hi fem un duet, en català. Que el seu segell discogràfic edite el meu disc és un honor i alhora una responsabilitat. Considero que ell és l'últim exponent d'una manera de fer i de ser dels cantautors. Als seus 84 anys encara puja als escenaris amb tota la lucidesa i compromís. Cada concert que fa és un regal que ens fa a nosaltres i un homenatge que nosaltres li hem de fer a ell, escoltant-lo, aplaudint-lo i agraïnt-li el seu exemple i el seu art.

ME: Un disc fet al territori i amb músics del territori

FOTO: MICHAL NOVAK

MC: Per a mi és molt important rodejar-me de bona gent, de persones que estimo perquè això després es filtra al disc. Passes moltes hores assajant, gravant, arranjant i cal sentir-se a gust amb la gent amb qui estàs. El disc l'he gravat a Aiestudios, a Tortosa, a la zona del Canalet, amb Josep Lanau 'Mibxum' com a enginyer de so i coproductor. No només per amistat sinó també perquè és un gran professional, a l'igual que la resta de músics: Xavier Franch 'Chiri', Kike Pellicer, Paco Prieto, Marisa Valls. També he comptat amb la col·laboració especial de Mario Mas a la guitarra i Gorka Benítez al saxo i flauta travessera. Els dos són músics de Paco Ibáñez i han volgut ser també al meu disc, tot un luxe. Gravar durant mesos a casa amb amics, rodejada d'oliveres i veent lo Port per la finestra cada dia no té preu.

ME: «Punts de llibre» és un doble CD amb un total de vint-i-dos cançons, onze d'elles amb text i música pròpia i la resta has posat música a textos de poetes i escriptors.

important és ser honesta amb tu mateixa. El punt de llibre el posaria allà on hi ha el 'clic' que et fa estirar del fil per a poder desllorigar les paraules justes. El moment en que tot fluïx i dius: ara!

ME: Com a instrumentista Quin instrument utilitzaries per descriure: Un riu que canta i un delta que plora?

MC: El riu que canta amb una flauta travessera o una arpa. El Delta que plora potser amb un oboè o una trompa.

ME: Ahir va ser lo Dia Internacional de les Dones.

MC: Un dia que a poc a poc hauríem de poder anar eliminant del calendari perquè voldria dir que ja no cal lluitar per la tant volguda igualtat. És cert que s'han fet importants avenços en este camp però encara no són suficients. Estos avenços ens han fet retallar el desavantatge que les dones tenim respecte dels homes en diversos aspectes de la societat actual, però com que sortim amb menys cinquanta encara no hem arribat al zero, a la igualtat. Parlem de la diferència salarial per fer la mateixa faena, de la sexualització del cos de la dona, de la violència masclista que tantes víctimes ha causat i continua causant. La lluita feminista ha de treballar per una discriminació positiva fins que hi haja paritat absoluta, a la vegada que considero que s'ha de valorar les persones per les seues capacitats, no pel seu gènere.

ME: La presentació d'aquest nou disc es farà a la Sala Luz de Gas de Barcelona, el dissabte 24 de març.

MC: És una sala molt prestigiosa i presentar-hi allí el disc és també un regal que puc viure gràcies al festival Barnasants, que és qui organitza el concert. Aquell dia serà irrepetible perquè a l'escenari m'hi acompanyaran diversos músics i col·laboradors del disc i és per això que he muntat un autobús des de l'Ebre per facilitar el desplaçament de la gent que hi vulga vindre, per fer-ho més còmode i econòmic, així el públic s'estalvia autopista, gasoil, pàrquing, etc. El trajecte d'anada i tornada val 15€ i el bus anirà i tornarà el mateix dissabte 24 (sortirà a les 18h de l'estació de busos de la hife a Tortosa i a les 23.30h de Barcelona). Els tiquets es poden adquirir a la llibreria La 2 de Viladrich de Tortosa i m'agradaria molt poder omplir-lo. Així mateix, també he posat en marxa una campanya de micromecenatge al web Verkami per poder fer possible el disc i el videoclip, s'hi pot participar fins al dia abans del concert. Allí la gent hi trobarà diverses opcions de recompensa, com el disc i una entrada per al concert a Luz de Gas, poder fer d'extra al videoclip o el disc i una baixada pel riu amb piragua amb mi, amb dinar al Delta inclòs.